

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شباهنگ راد

۱۵ سپتمبر ۲۰۱۶

اقدام وحشیانه رژیم جمهوری اسلامی به شهروندان افغانستان

جوهر سیاست ارتجاعی، منع شهروندان افغانستان در ۱۶ استان و ۲۶ شهر ایران خشک نشده است که اخیراً نیروهای انتظامی استان فارس، در اقدامی شنیع و غیر انسانی و آنهم به بهانه اتباع بیگانه غیر مجاز، تعدادی از آنان را با چشمان و دستانی بسته در تاریخ ۱۶ شهریور [سنبله]، در حصارهای آهنی حبس نمودند!

جدا از ابراز تأسف و محکومیت چنین اعمال سخیفی، باید گفت که مشاهده چنین وضعیتی از جانب سرمایه داران و نظام های کرپه‌ی همچون نظام جمهوری اسلامی امر عجیب و غریبی نبوده و نیست. بارها و بارها شهروندان افغانستان توسط سردمداران جمهوری اسلامی مورد تحقیر و توهین قرار گرفته اند و فرزندان شان، از فراگیری علم و دانش باز مانده اند، و به دلایل موهومی، خانه های شان را به آتش کشیده اند، تا مدافعان "ارتقاء امنیت عمومی"، جامعه را به مسیر دلخواه خود سازمان دهند. پهن نمودن چنین سیاست و ردالتی قابل قبول نیست و در تقابل با آرمان کارگران و زحمت کشان قرار دارد و پیداست که هدف و نیت نظام، انحراف افکار عمومی و هدف و نیت، نشان دادن قدرت سرکوب، نظامی ست که پایه های اجتماعی اش، روز به روز، رو به ریزش است و روز به روز، و در ابعادی گسترده تر، در تقابل با جنبش های اعتراضی میلیون ها انسان دردمند قرار گرفته است. در حقیقت این دست فجایع، نماد و الگوی جوامع سرمایه داری، همچون نظام امپریالیستی ایران است؛ نظامی که به منظور پیشبرد سیاست های جنگی اش، رنگ و پوست، نژاد و زبان نمی شناسد و در دوره های متفاوت، شهروندان افغانستان را - و آنهم تحت عنوان "نیروهای فاطمیون" - در جنگ سوریه، از انرژی و از نیروی آنان سوءاستفاده نموده است

پُر واضح است که این نظام و همه نظام های سرمایه داری، عامل بدبختی و آوارگی میلیون ها انسان دردمند اند؛ این نظام و همه نظام های سرمایه داری، بانی نداری، فقر و بیکاری توده های ستم دیده اند و این نظام و همه نظام های سودجود، مسبب هزاران بلیه و مصیبت اجتماعی اند. با این اوصاف، وجود و حیات چنین نظام هائی، مترادف با تحقیر و توهین انسان هاست و در حقیقت این افکار گندیده و پلید سرمایه داری ست، که مانع زندگی آسوده تر و همچنین، مانع انتخاب مکان انسان های دردمند است. چرا که انسان در مقوله حاکمان زراندوز، فاقد ارزش های اولیه است و به عنوان جاده صاف کنان دم و دستگاه های سود ده به حساب آمده و می آیند. بی تردید و در این میان نظام جمهوری اسلامی هم، جدا از تعیین سیاست های بازدارنده ای، همچون استفاده از نعمات و امکانات جامعه بر روی شهروندان افغانستان، و متعاقباً با سازماندهی فاجعه استان فارس، در صدد است تا افکار عمومی جامعه را، از درک حقیقی صدها معضل

اجتماعی منحرف سازد. از یک سو و به تجربه دریافته شده است که چنین اعمال کثیفی از جانب سران نظام بعید نبوده و نیست و از سوی دیگر هم، باید بر این موضوع کلیدی اشراف داشت که تا زمانی سرمایه داران، سوار بر کرسی قدرت اند، دامنه زیر پا گذاشتن بدیهی ترین حقوق انسانی، گسترده و گسترده تر خواهد شد.

با این اوصاف حذف چنین اعمال شنیعی در جوامعی همچون جامعه ایران، منوط به سرنگونی نظام سودجو، و منوط به نابودی بانیان و مسببین چنین اوضاع دردناک است. پیداست که عامل ناامنی های درون جامعه، سردمداران نظام جمهوری اسلامی اند و می بایست و باید، به کنار گذاشته شوند تا حقوق انسان ها، و از جمله حقوق پایه نی شهروندان افغانستان در ایران تضمین گردد. علاوه بر اینها پُر واضح است که توده های محروم اسکان گزیده افغانستان در ایران، از آن جامعه ایران اند و می بایست و باید، به مانند دیگر شهروندان، از حقوق برابر و یکسانی برخوردار گردند. این نظام جمهوری اسلامی است که منحرف از مرام و آرمان های انسانی و مردمی ست؛ و این سران حکومت اند، که بانی نابرابری ها و تفاوت های طبقاتی و رنگ و نژادی اند و همه آنان، با هر مقام و منصبی، مخل آسایش رنجبران و محرومان اند و باید به زیر کشیده شوند تا جامعه، طعم آزادی، برابری و رهائی را به عینه لمس نماید.

۱۴ سپتمبر ۲۰۱۶

۲۴ شهریور [سنبله] ۱۳۹۵